

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvc.

V edinosti je moč!

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razumno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvc. večerne številke po 4 nvc.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvc. Izven Trsta po 1 nvc. več.

Oglasi

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejšje vesti.)

Dunaj 4. Minister-predsednik se je odpeljal danes zvečer v Budimpešto ter se povrne bržkone jutri semkaj.

Dunaj 4. »Pol. Correspondenz« je izvedela, da srbski kralj Aleksander dne 29. decembra t. l. obišče dunajski dvor.

Budimpešta 4. V današnji seji zbornice poslancev je bilo predloženih več nevažnih predlog, med istimi nekoliko o krajevnih železnicah, in poročilo finančnega odseka o začasnem proračunu. Minister-predsednik je odgovarjal na več interpelacij. Prihodnja seja bo v ponedeljek. Na dnevnem redu je proračun.

Rim 4. Izvolitev Biancherija predsednikom komore je zagotovljena; število podpisov v to svrhu se množi od dne do dne. Ministerstvo predloži najprej proračun. V sled tega za sedaj ni pričakovati obstrukcije.

Hamburg 4. Oficijozni »Hamburger Correspondent« javlja iz Washingtona, da je Anglija pripravljena Samojske otoke odstopiti Nemčiji. Amerikanci bi v tem slučaju udobili otok Tutuila. Kakšno odškodnino udobi Angležka od Nemčije, to še ni znano.

Washington 4. Kabinet je odobril poročilo komisije, ki je imela proučiti razmere na Filipinih.

Berolin 4. Car Nikolaj bo bival prihodnjo sredo v cesarskem gradu od 9. ure predpoludne do 10. zvečer. Mogoče, da se poda car tudi v Berlin, kjer obišče rusko poslanstvo.

Vojna v južni Afriki.

London 4. Iz Kimberleya javljajo, da je meščanstvo ukljub 16-dnevemu obsedanju dobre volje ter da prireja veselice v okolici mesta.

London 4. Truplo generala Koeha, ki je padel v bitki pri Glencoe, so pripeljali v Pretorijo.

London 4. Dodatek uradnemu imeniku o izgubah navaja, da je v bitki pri Ladysmithu dne 30. oktobra t. l. palo 54 mož; 229 jih je ranjenih, a 484 se jih pogreša. V poslednjem številu niso

ušteti irski fizelirji, o katerih se ne ve z gotovostjo, koliko jih je ujetih.

London 4. Iz Captovna javljajo, da je pri Betuliji, na južni meji Oranjski, zbranih 4000 Boereev.

London 4. Vsaki hip je pričakovati nove bitke pri Ladysmithu. Boerei razobešajo povsod v deželi Culov svoje zastave.

Berolin 4. Cesar Viljem je sprejel danes odposlanstvo usmiljenk in zdravnikov, ki pojejo v Transvaal.

London 4. Angležke čete so se pomaknile od Colensa proti jugu, ne da bi bilo prišlo do bitke.

London 4. »Reuter« je javil dne 1. t. m. pop. iz Ladysmitha: Vse je mirno. Kakor je videti, sovražnik ni voljan, da bi se spuščal v bližnji boj. Angležki topi stoje na trdnih mestih krog Ladysmitha. Vojaki se nadejajo najboljših uspehov.

London 4. Večerni listi so včeraj javili iz Pietermaritzburga: V Ladysmithu je bilo danes v jutro vse mirno. Več žen in otrok je zapustilo z osebnim vlakom, katerega je spremljal oklopni vlak, po noči Ladysmith.

Shod pol. društva „Edinost“

dne 29. okt. 1899. v Škedenju.

(Dalje.)

Gospod dr. Zucco se je opravičeval najprej, da tudi on, kakor »nevajenec«, hoče nekoliko spregovoriti o naših razmerah. Njegova izvajanja so se glasila v glavnih potezah:

Politični položaj je težek in težavno je govoriti o njem, zlasti z ozirom na kazenski zakon. Ako bi kdo v Avstriji hotel govoriti vso resnico, kakor si jo misli, prav lahko bi prišel v navskrižje s kazenskimi zakoni in morda potem tudi pod ključ. Neki dogodek, ki se tiče v prvi vrsti vas Škedenjcev samih, najbolje označuje naše razmere. Vi ste si na podlagi volilnega zakona izbrali zastopnika.

likimi trebuh okoli, banavzi so nosili veliki zvonec. Jedva se je drznil pomisliti na velikanski razvoj umetnosti, literature, znanosti v drugih narodih.

Ozrl se je po kmetovem polju, pogledal je v koče delavcev. Kakšna beda povsod! Pa koliko nezavednosti! Ali se more spremeniti to?

Globoka tuga je legla v Savičovo dušo — in baš tedaj je prišlo Olgino usodepolno pismo.

To ga je potrla povsem.

V pismu ni bilo nobenega opravičevanja, nobenega tolmača; nekaj melanholičnega je sicer odsevalo iz onih vrst, ali kaj mu je to pomagalo, ko so bile besede tako jasne?

Kaj bi še pomagalo, iskati uzroke njenemu preobratu? Kar je gotovo, je gotovo. Dobro vé, da se ne povrne nikdar več, kar je bilo.

Duša se mu je pomirila, najhujše bolečine so se polegile, a Savič je bil ves izpremenjen. Nobeno upanje ni več našlo pota v njegovo srce. In ne le to; pravi pravcati obup se ga je polastil. Vsako stremljenje se mu je zdela brezvspešno. S pravo slastjo je čital vse, kar ga je utrjevalo v pesimiističnih nazorih.

Njegovi znanci so mislili, da se je umetno

Podelili ste mu pooblastilo, da vas zastopa. (Klici: Živio Nabergoj!) Najviše instance so potrdile izvolitev, a vzlic vsemu temu ta mož, katerega ste si izvolili, da vas zastopa, ne sme stopiti čez prag mestne zborovalnice. (Vsklikanje.) To je najhujša zloraba oblasti! To je lopovščina, ki vam najbolj označuje naš politični položaj. Pa še pravi kak Villari, da nas vlada podpira (Smeji.), da se morajo Italijani boriti proti nam za svoje življenje in svoj obstanek. Ta Villari je lagal. (Tako je!)

Zakon Vam daje pravico, da si volite zastopnika, kateremu zaupate, in zopet na drugi strani daje isti zakon drugim pravico, da vam tepajo to pravo. Vlada države z nad 40 milijonov prebivalcev ni dovolj močna, da bi vam pomogla do Vaših pravic. (Vsklikanje.) Ali zamoremo imeti zaupanje do take vlade? (Klici: Ne! Ne!) Vidite, v Istri je na tisoče naroda, ki je tudi brez zastopnikov! Koperska okolica, pripadajoča mestu, je slovenska, ali nima nijednega zastopnika v občinskem svetu. Istotako je v Bujah, v Vodnjanu itd.

V teh razmerah se vidi zistem. Te pokrajine se pripravljajo, da bi o pravem času pale kakor zrela jabolka v krilo Italije. (Tako je!)

Narod je v vsakem oziru zanemarjen. Vlada dopušča, da občinska zastopstva trošijo svoj denar za »Lego nazionale« in da sploh skrbe za stvari, ki niso v korist nikogar, ampak služijo le v politično agitacijo, da netijo prepir med obema narodoma.

Vlade nas poznajo le tedaj, kadar nas potrebujejo. Kadarkoli se bližajo kritični časi, ko prete sovražniki, takrat se glasi »Hoeh Kroat«, a ko je minola nevarnost, pa kličejo »Zahl Kroat«. (Viharna veselost.)

Konstatirati se mora, da so le italijanski oblastniki taki objestneži; priprosti italijanski narod, ki dela na svojem polju in ki trpi, kakor trpi naš rod, ni tak. Priprosti italijanski narod je isto tako zapuščen kakor naš narod.

Naš narod je »dobričina«, in zato se je do sedaj tudi tako postopalo z njim. Sedaj pa se je naš

vživel v to čudno naziranje sveta, a motili so se. To je kar samo prišlo. Savič se ni silil na nič. Upanje je izginilo in z upanjem svetloba; zdelo se mu je, da hodi vedno po temi okoli.

Enkrat je bilo, kakor bi se imelo še enkrat solnce pokazati.

Ob priliki neke slavnosti je videl mnogo ljudstva zbranega. Nastopali so razni govorniki, slišati je bilo lepih besed. Ljudstvo je bilo navdušeno. En hip se je zdela Saviču, kakor bi se zdalo vse doseči s tem narodom.

— Ako bi sedaj, v tem trenutku stopil na oder in z živimi besedami pozval narod, naj mi sledi v boj za naše pravice, — gotovo bi šla množica za menoj.

Dve uri pozneje, ko je bil oficijelni del slavnosti zaključen in je prišlo vince do svoje pravice, se je pomešal med isto ljudstvo. Pilo je, vriskalo, veselo je bilo, jako veselo, tem vselejše, čim bolj so se praznili sodčki.

Savič je zamahnil z roko.

— Vinsko navdušenje! Nič ni prida!

In tista temna senca, katere je bil že nekako vajen, se mu je zopet spustila na oči.

Pesimizem se ni dal pregnati.

PODLISTEK.

21

Sursum corda!

Spisal E—n.—n.

Kamor se je ozrl, je videl brezupno situacijo. Položaj v domovini ga je razočaral popolnoma. Dokler je bil na Dunaju, se je zamogel informirati samo iz časnikov. Slika, posneta iz novin, je pa redkokdaj jasna. V zrealu strankarske strasti se kaže resnica čisto, da, navadno, drugačna, nego je v resnici. Videl je sicer že tedaj, da ni vse tako, kakor bi moralo biti. No, kar je našel sam, ko se je po letih povrnil, je delovalo na njega kakor same zausnice. Da je položaj tako žalosten, tega ne bi bil mislil. Nobenega napredka, nobenega razvoja, sama stagnacija, mrtvilo in umiranje... Brezbrižnosti, nemarnosti, prepira vse polno, dela malo, premalo...

To je bil žalosten pogled za njegovo oko.

Posvetil je svojo pozornost duševnemu življenju... našel je isti rezultat. Svobodnega, močnega poleta duha je opazil bomo malo; stari predsodki so se šopirili povsod, abderitovstvo je hodilo z ve-

narod začel zavedati svojih pravic in noče, da bi te naše širne pokrajine padle v last Italiji. (Klici: Nočemo!)

Morda pride zopet čas, ko nas bo avstrijska vlada željno klicala... (Vsklikanje.) Takrat se spomnimo, kako sedaj postopa z nami. Res je sicer, da mi vendar napredujemo, ali le iz sebe, iz svoje moči.

Kar koli smo Slovani pridobili dosedaj v teh pokrajinah, pridobili smo proti volji vlade. (Tako je!) In tega nam je pričakovati tudi v prihodnje. Iz njih lastne volje ne dajo ničesar. Mi si moramo izsiliti svoje pravice. V tem boju za svoje pravice se moramo vesti kakor pravi Slovani. Sami moramo držati svojo narodnost. (Pritrjevanje.) Le potem se nam je nadejati uspehov.

Predsednik g. prof. Matko Mandić javlja, da g. dr. Rybář hoče še nekaj besed dodati k svojemu poročilu.

G. dr. Rybář: Gospod predgovornik je v svojem krasnem govoru omenil afere Nabergejeve. Ta afera se tiče prav vas volilcev prvega okraja. Ta afera je res značilna za naše razmere. Ako napadamo vlado zaradi te stvari, nam odgovarja: Saj mi smo dvakrat sistirali dotični sklep mestnega sveta. Ko so se proti odloku namestništva pritožili naši ljubi prijatelji, in je viša stopinja odbila rekurz mestnega sveta in odločba namestništva je torej ostala v polni veljavi je rekla zopet ista vlada: Imate torej pravico, da pošljate Nabergeja v mestni svet. On lahko izvršuje svojo poslansko pravico. Tako se je reklo o priliki tudi našim poslancem. Poštenjak Nabergej se je zanašal na te besede in šel je v mestni svet: kaj da se mu je zgodilo vsled zaupljivosti, veste vsi. Znano vam je, kako so ga vrgli iz mestnega sveta. (Hrup in vsklikanje.)

In kaj se je zgodilo potem? (Klici: Nič!) Ko so se šli naši pritožiti zaradi postopanja večine deželne in mestnega sveta, jim je rekel g. namestnik: Mi vendar ne moremo držati dežnika nad vašimi glavami?! (Raznovrstni klici. Hrup.)

Tako govori slavna vlada, kedar gre za osebno varnost in izvrševanje poslanskih pravic slovenskih poslancev.

Nekaj slučajev hočem navesti, da boste videli, kako ista vlada postopa vse drugače, kedar se gre za interese Italijanov.

Ko so bili v občinski zastop v slovenskem Pomjannu izvoljeni z veliko večino sami slovenski starešine, se je par pristašev italijanske stranke pritožilo na namestništvo, in namestništvo je reklo: To pa vendar ne more biti, da bi Italijani ne imeli v občini nobenega svojih. In še predno se je slovenski zastop konstituiral, že je bil — razpuščen! Potem je sklenil deželni zbor istrski, da je občino pomjansko razdeliti, da bi Italijani zmagali vsaj v enem delu te občine, če že ne morejo gospodariti v celi. In slavno tržaško namestništvo je pritrdilo sklepu deželne zbor. Še več: trdi se celo, da se je misel za deljenje te občine izlegla v glavi kakkega vladnega organa (Klici: Schaffenhauer!)

Nekega dne je dobil pisemce iz Karlovih Varov.

S trepetajočo roko je odtrgal omot. Pisava mu je bila neznana, oh, kako znana! Globoko je vzdihnil in skoraj se ni upal čitati.

Na lističu je bilo z drobnimi črkami zapisano nekoliko besed.

— Mojega zadnjega pisma nisem pisala po lastni volji. Ali se vse povrne?

Nobenega podpisa.

Čemu bi bilo treba podpisa, ko je tako dobro poznal pisavo, da se ne bi zmotil niti po noči! Otrok bi bil uganil, kdo je pisal.

Stare bolečine so se zbudile in so rezale po Savičevi duši. Tajno upanje je skušalo ustati, a njega peruti so bile zlomljene. Desetkrat je Savič prečital pisemce.

— Kaj pomenja to?... Nisem pisala po lastni volji?... Po čegavi pa?... Mati te ni nikdar silila, da bi kaj pustila; najini zvezi je bila prijazna... Ne po lastni volji?... Ne po lastni volji?... To je nepojmljivo.

— Ali pa pomenjajo besede kaj drugega?... Kaj?...

Zopet je trpel.

(Pride še.)

Slično je vlada postopala v Višnjannu. V tej, po ogromni večini hrvatski občini je po hudih bojih slednjič zmagala hrvatska stranka. To seveda ni ugajalo italijanski manjšini. Da-si je — kakor rečeno — velika večina te občine hrvatska, vlada je vendar hitro ustregla manjšini in je razpustila občinski zastop. (Raznovrstni klici.)

Ravno tako je bilo v Opatlju.

Ako torej vlada na eni strani lahko poskrbi za to, da dobé Italijani svoje pravice, da je slišan njih glas tudi v občinskih zastopih z ogromnimi slovenskimi večinami, zakaj ne bi mogla poskrbeti tudi pri nas v Trstu za to, da bi naši slovenski poslanci lahko izvrševali svoje dolžnosti? (Klici: Lahko bi, ali noče!) Porečijo nam: Tu gre za veliko mesto, kjer kaj takega ni tako lahko mogoče.

A da vlada tudi v velikih mestih lahko izvede, kar zahtevajo manjšine, je pokazala v Ljubljani in v Pragi, ko so tamošnji Nemci zahtevali svoje mestne šole. Slavna vlada je takrat stopila na noge in danes imajo Nemci vsega, kar so poželeli. Le v Trstu nima slavna vlada nobenega sredstva, da bi prisilila, da bi se tudi pravice slovenskih poslancev spoštovale. Vlada vé dobro, kaj bi ji bilo storiti, ona vé, da bi lahko storila, in če ne stori ničesar, moramo misliti jedino to, da noče ničesar storiti. (Burno pritrdjevanje.) In to je nečastno za vlado! (Vsestranska pohvala.) (Pride še.)

Politični pregled.

TRST 6. novembra 1899.

Grof Alfred Coronini, zastopnik goriških Slovencev v drž. zboru na Dunaju in v dež. zboru v Gorici, je položil svoj državno- in deželno-zborski mandat. O tem činu svojem je obvestil volilce z odprtim pismom, datovanim z Dunaja, v katerem so naštet nastopni razlogi: neznosni politični odnosi sploh in v naši ožji domovini še posebej; nezadostno poznanje slovenskega jezika, pomanjkanje govorniškega daru in šibko zdravje.

Da govorim resnico: nas je visokorodni gospod grof v resnici presenetil se svojim korakom. Kar se tiče poslednje navedenega vzroka — šibko zdravje — moramo seveda že pripoznati, da je to jako tehten razlog. Drugi razlogi pa nam nočejo iti prav v glavo. Splošni žalostni politični odnosi, ti ljubi Bog, ti trajajo že od nekdaj in tudi prepričan na Goriškem ni še le od večeraj. Ta prepričan se nam pa nikakor ne more zdeti zadosten razlog, ko ima gospod grof vse deželne poslance na svoji strani, izvemši jednega jedinega. Istotako izhaja v Gorici glasilo, ki z vso vnoemo zastopa političko strujo gospoda grofa in njegovih tovarišev. Najšibkeji se nam pa zdi razlog nezadostnega poznanja našega jezika. Skoro bi bili želeli v interesu gospoda grofa in v interesu naše narodne stvari, da bi ne bil navel tega razloga. Kdor nas hoče prav umeti, naj le čita laške liste, kako so se vrgli baš na ta razlog, da karikirajo — našo narodno stvar.

Korak gospoda grofa nas je presenetil. Mi bi pač raje videli, da bi gospod grof — mesto da beži pred žalostnimi razmerami — ostal na svojem mestu, kjer bi lahko izvršil od Boga blagoslovljeno delo, ako bi svoj veliki ugled in svoj upliv uporabil v to, da se te žalostne razmere poravnajo!

Kje je prava državna stranka?! Nemci označajo kaj radi le sebe kakor jedino državno stranko v Avstriji. No, v tem pogledu prinaša »Der Süden« članek, v katerem omenja najprej napore v ta namen, da bi razbili sedanjo večino. To pa se ni posrečilo. Potem nadaljuje rečeni list: Brez vsakega malenkostnega ogorčenja radi spremembe v ministerstvu nadaljuje desnica svoje odredbe, o katerih misli, da so na korist države. Ne mené se za to, da-li s tem morda koristijo neprijetenemu jim ministerstvu, so voditelji desnice dopustili, da so se volitve v delegacije izvršile in s tem vnovič dokumentirali svojo pripravljenost za povspesjevanje državne koristi in zagotovljenje stališča države kakor velesila. Mej tem ko so na levi brez vsega pomisleka z obstrukcijo kršili najvitalnejše koristi države, dočim so na levi drzno govorili na shodih in v listih, da se ne bodo več brigali za iste, ako se vlada in drugi narodi ne podvržejo nemškemu nadvladju, je bila in ostane desnica, ukljub temu, da je po spremembi ministerstva zadobila hud udarec, trdna podlaga državne

misli avstrijske in velikodušnega in požrtvovalnega patrijotizma, pripravljena slej ko prej, da dovede do pravičnega vzravnanja mej narodov Avstrije in zahtevami države.

Desnica si je v svesti, da je jedina resnična, državna stranka z širokim obzorjem in ni dvomiti, kje bo konečna zmaga v nje boju z sebičnim radikalizmom nasprotnikov. Desnica — to je danes gotovo — preživi ministerstvo Claryjevo in najde konečno v ministerstvu desnice oni organ, ki uresniči nje političke in narodne ideje, odgovarjajoče toliko interesu Avstrije, kolikor interesu posamičnih nje narodov.

Hier-afere. Z Češke in Ogerske javljajo o nadaljnjih demonstracijah. V Budimpešti demonstrirajo osobito dijaki.

Porabivši dejstvo, da je tudi cesar te dni — na dvornem obedu v Budimu — omenil te afere in je menil, da za Madjari tudi druge narodnosti zahtevajo isto svobodo za svoj jezik, razmišlja zadnja »Neue Freie Presse« na dolgo in široko, do kako groznih posledic bi morali priti, ako bi hoteli res vse narodnosti pripoznati enakopravnimi. Klasičen pa je stavek, da Madjari imajo že 32 let svojo državno samostojnost, svojo narodno upravo, svojo narodno deželno brambo, sploh vse pogoje narodnega razvoja, in vendar se ni čulo, da bi se rezervisti na kontrolnih shodih branili nemškega »hier«, videči v tem svojo narodno dolžnost. Denimo, da je res tako. Ali nekaj družega je tudi istotako res. To namreč, da se ni čulo nikdar o kaznih, ako se je kdo slučajno oglasil v svojem materinem jeziku! Komu se ne bi po takem usiljevalo prepričanje, da so baš oni, ki so v svoji predaleč segajoči vnemi za nemški hier jeli nalagati kazni za sleherni posamični tukaj, zakrivili, da je nemški rezervist jel nekako občutiti, da mora tudi na kontrolnem shodu vršiti — narodno dolžnost?!

Čudno, da se »Neue Freie Presse« sklicuje tudi na obstanek narodne deželne brambe na Ogerskem in na Hrvatskem. Res čudno, saj s tem pobija sama sebe in svoje razgrevanje radi nekih namišljenih nevarnosti, ki preté baše vojski. Ako jednemu celemu sestavremlu delu vojske ne škoduje celó nemški **poveljstveni** jezik, kako naj bi škodovala jedna sama besedica na kontrolnih shodih, ki so le na pol vojaški čin, na katerem z rezervisti nemške narodnosti morajo in tudi faktično govoriti v — nemškem jeziku, razum tistega »hier« seveda?!

Kralj srbski Aleksander se je mudil te dni na Dunaju. Temu potovanju so pripisovali politično važnost. V resnici se je govorilo tudi, da je mladi kralj zaprosil, da bi ga naš cesar vsprejel v avdijencijo. Prošnja pa da je bila odbita. Ta vest je bila v izhod mnogovrstnim ugibanjem in sosebno se je sklepalo, da so razmere med Avstro-Ogersko in Srbijo postale napete. — Temu nasproti je dobila »Neue Freie Presse«, kakor pravi, avtentično poročilo, da je kralj Aleksander dobil odgovor, da bo vsprejet, ko se bo vračal iz Tirola preko Dunaja v Srbijo. — Sedaj pa se je raznesla tretja verzija. Neki graški list pripoveduje namreč, da je kralj Aleksander hotel zaprositi za roko hčere cesaričine udove Štefanije, nadvojvodine Elizabete, a je dobil že v naprej pojasnilo, da njegovemu vprašanju ne bo ustreženo. To da je bil tudi vzrok, da ni bil vsprejet od našega cesarja.

Vojna v južni Afriki. Boereci so zaseli Colenso in Colensberg v Natalu. Mesto Ladysmith je popolnoma obkoljeno od Boercev. Raznesla se je bila celo že vest, da se je mesto že udalo; no, dosedaj še ni potrjena ta vest. Pač pa javljajo preko Londona, da je oddelek Angležke konjice napal Boerce in da so se poslednji umaknili s precejšnjimi izgubami. No, o takih zmagah Angležev nad Boerci, ki so se umaknili, si je svet že ustvaril svoje posebne menenja, in veruje raje, da so se Angleži zopet zaleteli v kako nastavljenójim zanjko. Tudi v Londonu samem ne verujejo nič več vsem takim oficijoznim sporočilom. Vse navdušenje je izginolo in ostal je le strah, kakov bo zaključek vsemu.

Domače vesti.

Imenovanje. Tržaški namestnik je imenoval asistenta, g. Josipa Planinca, računskim oficijalom v računskem oddelku tuk. namestništva.

Imenovanje. Pisarniški vežbenik na ces. kr. deželni sodišču, gospod Fran Josip Sever, je imenovan kancelistom na e. kr. okrajnem sodišču na Voloskem.

Poroka nadvojvodinje Stefanije z grofom Lonyajem se je odložila do prihodnje spomladi. Tako daje želel cesar z ozirom na to, da se prih. svečana meseca hči nadvojvodinje Stefanije, nadvojvodinja Elizabeta, poroči z vojvodo Ulrikom Vittenberškim.

Iz odvetniške zbornice. V imenik tuk. odvetniške zbornice je bil dne 30. oktobra t. l. vpisan odvetnik g. dr. Ante Antončič, s sedežem v Krku.

Izpit častnika v trgovinski mornarici je položil te dni z odličnim uspehom g. Vladko Trnovce. Čestitamo.

Nekaj cvetja z gredle slovenske polemike v sedanosti. »Slovenski Narod« piše v svoji številki od minole sobote pod naslovom »Tirade dr. Rybářa:« »Na zadnjem shodu v Škednju je gosp. dr. Rybář mej drugim rekel tudi to-le: (Tu je doslovno naveden oni odstavek v govoru g. dra. Rybářa na shodu v Škednju, ki je obsojal sedanje medsebojne prepire mej Slovenci.) Gosp. dr. Rybář je bil jako previden. Sumničil je pavšalno, ni se pa izrazil, koga je imel v mislih, tako, da nihče ne ve natančno, ali so letele njegove strele na vse stranke, ali samo na nekatere. Vsakdo mora domnevati, da na vse, torej tudi na našo. Če je temu tako, bodi drju. Rybářu povedano, da se nam zde njegova sumničenja jako smešna ter nam silijo v spomin stari pregovor, da od vzvišenega do smešnega je samo jeden korak. Dr. Rybář e tutti quanti se pridejo lahko k nam učiti nesebičnosti in požrtvovalnosti. V našem taboru ne potrebujemo in ne trpimo nikakega kristolovstva; in če bi bilo povsod tako, bi bilo marsikaj drugačno, kakor je danes. Sicer pa nam dr. Rybářeve tirade prav nič ne imponirajo in ne bodo čisto nič vplivale na naše stališče. V Trstu ste po raznih fazah postali popolnoma klerikalni. Slobodno Vam. Mi Vam Vašega najnovejšega prepričanja ne bomo kratili, če tudi na svojo žalost vidimo, kako slovensko delavstvo vsled Vašega klerikalstva beži v tabor socijalnih demokratov, kako v mestu, koder je več Slovencev in veliko več slovenskega kapitala nego v Ljubljani, ne morete dobiti nobene pozicije, in kako Vam Lahi celo v okolici odjedajo rušo za rušo. Mi imamo zavest, da postopamo tako, kakor zahteva korist vsega slovenstva, zavest, da koristimo tudi obmejnim Slovincem, če premagamo na Kranjskem brezdomovinski klerikalizem, in zato bomo ta boj nadaljevali, pa bodi to dr. Rybářu všeč ali ne.«

Ker v trenutku ne vemo, da-li bo gosp. dr. Rybář odgovarjal ali ne, in ker nočemo preudicati njegovim namenom, se omejujemo na to, da takoj tu doli ponatisnemo članek, jako aktuelen baš z ozirom na ta predmet in to iz zadnjih »Novic«, torej lista, o katerem govore, da ga urejuje oseba, ki je prav blizu onim, ki urejujejo »Slovenski Narod«.

Osební boj. Pod tem naslovom pišejo zadnje »Novice«:

»Skoro bi dejali, da je v nas izginil ves smisel za stvarni politični boj, kajti slovensko časopisje je v zadnjem času prenapolnjeno z najostrejšimi osebnimi napadi, prav kakor da so izginila že vsa načelna nasprotja in je ostala samo še osebna antipatija. Prav za prav se ogibljeta osebnim napadom samo »Edinosti« in »Novice« dosledno in načelno.

In vendar ne more dobri stvari nobena reč bolj škodovati, nego osebni boj. Morda se z njimi doseže kdaj uspeh za trenotek, ali stvarnega uspeha ni na ta način nikdar doseči. Trajen in resničen uspeh se doseže vedno samo s stvarno zmago.

Osebni boj kaže, da so bojevniki politično in socijalno nezreli ljudje: osebni boj je otročji in odijozen; osebni boj vodi k sovraštvu in vzbuja sovraštvo na drugi strani, pri napadenem; osebni boj je morda za občinstvo pikantnejši, ali v kolikor je pikantnejši, toliko krajši in manjši je njegov pozitivni uspeh, zakaj prej ali slej se osebni boj občinstvu vendarle pristudi, prej ali slej spozna občinstvo, da je ta boj podoben krvavemu mesarjenju nekdanjih gladijatorjev. In kakor gladijatorsko klanje, tako obuja osebni boj skrajno

nevoljo, ker vsakdo uvidi, da je v osebnem boju rabljeno orožje sicer manj krvavo, nego gladijatorsko, pa tudi nemoralnejše in neplemenitejše.

Bojevanje z osebnostimi se nikdar in nikjer ne smatra za moralno in dostojno, pač pa je dokaz nemoralnega mišljenja in pomanjkanja osebne dostojnosti. Kdor se bori z osebnostimi, tisti nima pravice in pravičnosti na svoji strani, zakaj pravica in resnica zmagata sama in ne potrebujeta, da se jima prihaja na pomoč z osebnimi napadi in grdenji. Pravica in resnica se sodita pred forumom zdrave pameti, pred tem forumom pa podtikanja, žaljenja, spletke, denunciacije, grdenja, zasramovanja, ki so v osebnem boju nad vse priljubljena, nikdar ne veljajo za dokaze, prav tako malo, kakor argumenti z ulice.

Kdor rabi v političnih bojih osebnosti, kdor s sumničenji, z obrekovanji, z zasmehovanjem in zasramovanjem skuša uplivati na javno mnenje, tisti priznava s temi osebnostimi, da mu nedostajajo stvarni argumenti, in da hoče to nedostajanje prikriti s tem, da pred sodnikom — to je v političnem življenju javno mnenje — hočeta obuditi slabo mnenje o svojem nasprotniku, antipatijo proti njemu in s tem izzvati sebi ugodno, četudi krivično razsodbo!

»In vendar bi se v nas še veliko boljše ognili osebnostim, kakor kjerkoli drugod, zakaj v resnici je načelno nasprotje mej obstoječimi političnimi strankami tako malenkostno, da ga niti upoštevati ni treba. Toliko ostreje pa je prav vsled tega obsojati osebni boj. Če tudi slovenski stranki na Kranjskem hodita vsaka svojo pot, hodita vzle temu druga z drugo vstric, ker je mej njima o vsem osebnem nasprotju toliko dotike, toliko skupnosti, da dejanski v načelnih, v politično resnično važnih vprašanjih sploh nemoreta priti navskriž.

Radi tega pa je osebni boj toliko bolj obzavati, ker dela samo umetna nasprotja tam, kjer dejanskih, načelnih nasprotstev niti ni. Naj bi boj za kmetijsko družbo tudi v tem oziru bil zadnji boj z osebnostmi.

Ni je take nezmislivosti, ki bi bila dovolj nezmisliva, da bi je ne obsevala luč, ki sveti na lesnem trgu tržaški publik. Nobena neslanost ni neslana dovolj, da bi je ne ponatisnil naš »Piccolo«. No, »Piccolo« je »Piccolo« in mi se mu ne čudimo. Čuditi pa se mora človek, kako je možno, da je v takem mestu kakoršen je Trst, v katerem se baje kar celi potoki — kulture pretakajo po ulicah, še toliko zabitih ljudi, ki vsako neslanost tudi verujejo. — Tudi praznik sv. Justa je to glasilo za širjenje neumnosti med tržaškim ljudstvom, porabilo v to, da je poslalo v svet jedno svojih lapidarnih — neslanosti. Piše namreč, kako je sv. Just — ta »giovinetto triestino« — z mladeniškim navdušenjem prestopil v novo vero, ki so jo galilejski ribiči širili po romanskem svetu in kako je sv. Just dne 2. novembra bil obglavljen radi svoje zvestobe. 1596 let je torej — pripoveduje »Piccolo« dalje —, odkar se je zgodilo to mučeništvo. Ali triumf velike evolucije je bil neizogiben. Dijoklecijan, ki je l. 303. proganja in puščal moriti privržence nove vere, in drugi rimski cesarji, ki so hoteli udušiti to gibanje, izšli iz ukrotenega in razdejanega Jeruzalema, so se motili, meneči, da z ječami in morenjem pogase plamen. Kakor vse človeške in kulturne ideje je bila zmagovalna tudi ona, za katero je sv. Just žrtvoval svoje življenje. In nad 1000 let je že minolo, odkar Trst proslavlja nekdanjega giovinetto.

Do tu govori »Piccolo« še precej pametno. Ali kakšen je zaključek!! Čujte le:

»Trst pa v sv. Justu ne proslavlja le svetega kristijana; on proslavlja v sv. Justu junaštvo omike, možko neustrašenost, ki raje umira, nego da bi zatajila svojo vero. Trst ima v svoji zgodovini še mnogo drugih mučnikov, sv. Sergija, sv. Lazara, sv. Primoža itd. Mej vsemi pa si je Trst prav mladeniča sv. Justa izbral za svojega patrona, ker menda v duševni sili tega svetnika vidi simboliziran svoj lastni poklic, poklic je-klenega branitelja svojega latinstva ob vznožju julijskih gora!!«

Oddahnite se malo! No, sedaj pa pomislite: Latinci so bili oni, ki so proganjali sv. Justa in druge boritelje za krščansko vero, rimski cesar je bil oni Dijoklecijan, ki je sv. Justa gual v smrt, in

»Piccolo« izvaja iz tega, da je sv. Just simbol borbe za latinstvo!!

Taka logika more imponirati pač le »Piccolovim« — ignorantom. Ako bi tudi mi hoteli slediti »Piccolu«, preobračajočemu take logične kozolce, bi se pridružili sosedom Miljeem, ki govore, da je bil sv. Just — un santo ščavo.

Pred rajem. Kakor znano, je naš slavní magistrat osrečil meščanstvo z novo, epohalno naredbo: svojim stražnikom je dal napraviti lepo pisane uniforme. Še več: dal jim je tudi lepo brušene sablje — pristne damaseenke! Da se vsakdo lahko prepriča o svitu, sijaju, ostroti in vseh drugih izbornih lastnostih novih mečev, postavili so ob vhodu v mestno palačo stražnika s potegneno sabljo. Tam stoji torej mareijalna postava in salutira gg. županu, mestnim očetom, uradnikom slavnega magistrata in slučajno — tujim generalom.

Ta prizor je tako efekten, da sili celo »Piccolo«, v to — da zbija šale. Ta list piše, da dotični stražnik čuva tisti milijon in 600.000 goldinarjev, katere je naš župan »prenotiral« za društvo »Aurisina«. Ta stražar da bo stal na pragu mestne palače dolgih devet let, dokler se navedena svota ne izroči svojemu namenu.

Nas so navdajale druge misli o tem divnem prizoru. Prepričani smo, da ta angelj javnega redu z ognjenim mečem v desnici straži uhod v mestni raj, da bi se ne vrnil vanj naš očak Nabergoj, katerega je vsemogočni (z malo začetnic!) v svoji neskončni modrosti izgnal iz raja...

Prošnja do gospoda ravnatelja pošte. Iz Škednja nam pišejo: Kadar kaka občina prosi, naj bi na dotičnem poštneem uradu napravili pečat tudi z slovenskim napisom, odgovor je običajno ta, da se stari poštni pečati zamenjavajo z novimi še le potem, ko so prvo omenjeni že popolnoma obrabljeni. Tudi pri nas v Škednju bi želeli pečat z slovenskim napisom. In ker je dosednji pečat res že prav star in živo potrebuje svojega — naslednika, opozarjamo gospoda ravnatelja pošte in ga prosimo, naj ne pozabi na to našo željo, ko se bo za našo pošto prirejal novi pečat.

Politično društvo »Edinost« priredi prihodnjo nedeljo ob 4. uri popoldne v konsumnem društvu v Rojanu javen ljudski shod.

Zbor svečnikov sv. Pavla v Trstu. Povodom pogreba blagopokojnega Ivana Varla, župnika in dekana v Dolini, so pokazali občinarji dolinski vzvišenim načinom svoje versko in narodno čutstvovanje. Njim so se pridružili mnogi rodoljubi iz bližnjih krajev in iz Trsta. Ni nam mogoče navajati vseh imen.

Podpisano starešinstvo zahvaljuje se vsem najpresrečnejše. Bila je to sijajna manifestacija naše sloge in naše vzajemnosti, zraven pa živo pripoznanje plodonosnega delovanja ob odprtem grobu delavca na verskem in narodnem polju.

Starešinstvo.

Doneski za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. Povodom krsta dvojčkov Cirila in Metoda pri Valentinu Bačarju so nabrali 7 kron, Može Peter je dodal še 40 st. Dr. Trnoplesar 4 krone.

Popravek: V »Edinosti« št. 236. izkazanih 10 kron, ki jih je daroval g. Fran Guštin za »Dijaško ustano«, so bile le po pomoti nam vročene. To svoto smo izročili torej na dotično mesto.

Blagajništvo.

Odbor akad. tehn. oruštva »Triglav« v Gradeu za zimski tečaj 1899/1900, voljen na občnem zboru dne 28. pr. m., se je sestavil nastopno: predsednik: iur. Rasto Pustoslemšek; podpredsednik: med. Albin Jesih; tajnik: med. Branko Žižek; blagajnik: iur. Vladimir Sernee; knjižničar: phil. Zvonimir Majžer; gospodar: iur. Rudolf Sark; odb. nam.: iur. Otmar Golob; revizorja: iur. Dragotin Podgornik, iur. Fran Batej; častni sod: iur. Pantz pl. Anton, iur. Ljudevit Brenec, iur. Miloš Vehovar, med. Vinko Hudelist, phil. Davorin Majeen.

Brzojavni promet s Transvalom. Ravnateljstvo pošte in brzojava nam javlja: Brzojavni promet s Transvalom tudi via Cape Town-Delagoa Bay ni pripuščen, izvzemši le konsulatske brzojavke.

Tržaška posojilnica in hranilnica, registrovana zadruga z omejenim poroštvom, je imela do konca meseca oktobra t. l. gl. 1.774.794,26

prometa. Lansko leto v istej dobi pa gl. 925527-60. Naraščaj znaša torej gl. 849.266-60.

Skupni promet vseh prejšnjih let (od 1892 do 1898) znaša gl. 3.310.237-01. Ako letošnji promet primerjamo z onim skupnim vseh let, vidimo, kako lepo raste posebno v tem letu. Ker gotovo zanima naše čitatelje, kako se je ta naš zavod razvijal, ponovimo torej te številke:

Promet 1892.: gold. 76.497-31
promet 1893.: gold. 116.877-61
promet 1894.: gold. 204.208-86
promet 1895.: gold. 377.801-98
promet 1896.: gold. 568.527-81
promet 1897.: gold. 790.854-23
promet 1898.: gold. 1.175.469-21
Skupaj: gold. 3.310.237-01
Dne 31/10/99.: gold. 1.774.794-26
Skupaj: gold. 5.085.031-27

Vidimo, da promet 10 mesecev v tem letu nadkriljuje polovico prometa vseh prejšnjih let.

Te številke so pač najboljša reklama!

Iz Opatije javljajo, da je tamošnje pevsko in tamburaško društvo »Lavor« imelo dne 22. m. m. svoj izreden občni zbor, na katerem se je dosedanji predsednik, gospod Avgustin Rajčič, tamošnji učitelj, zahvalil na časti predsednika. Zborovalec so izvolili g. Jakoba Justiča novim predsednikom.

Napad. Pišejo nam: Minolo nedeljo zvečer je bil pred Lloydovim arzenalom napaden orožnik v istem arzenalu, Vincencij Kozuh. Napadalec je zamahnil z nožem proti orožniku, toda poslednji je dovolj hitro skočil v stran ter je potem s krepkim udarcem s palico po roki napadalec le-temu izbil nož iz rok, tako, da se je nož zlomil na tri kose. V napadalecu je spoznal nekega delavca iz istega arzenala. Vzrok napadu pa je bilo baje maščevanje, ker je bil orožnik ovadil delavca radi nekega pregreška in je bil isti tudi kaznovan. Opomniti bi še bilo, da je napadalec videl popred orožnika v neki gostilni in ga je potem čakal na cesti.

Še vedno stara pesem. Pišejo nam: Že trikrat smo se na tem mestu potožili, da naš človek, ko plačuje vojaško takso, mora plačevati na laško pobotnico. Danes imamo zopet v rokah tak dokaz avstrijske narodne enakopravnosti! »Conferma di ricevuta« se imenuje ono, kar nam dajejo na tukajšnjem c. kr. davkarskem uradu v dokaz, da smo nekaj plačali!

Hvala lepa za tako ravnopravnost! Še bivši tukajšnji finančni ravnatelj nam je svečano zagotovil, da ima v zalogi vse tiskovine tudi v slovenskem jeziku! Na dan žnjimi torej!

Žalostno! Pišejo nam: Dne 4. t. m. sem bil na tukajšnjem centralnem brzojavnem uradu. Od dveh poslujočih uradnikov ne zna nobeden nijedne slovenske besede!

Čakati sem moral, da so poklicali enega višjih uradnikov, s katerim sem mogel govoriti! Čul sem besede: »se l'sa« (saj zna), zgovorjene po enem omenjenih dveh gospodov. Ker pa ne vem, komu so bile te besede namenjene, nočem trditi ničesar in omenjam le to.

Vsakako pa ni lepo, da v takem uradu kar hkratu poslujeta po dva uradnika, ki ne umeta deželnih jezikov!!

Prosim gospoda ravnatelja, naj odpravi te nedostatke, ker to ne povzdiguje ugleda c. kr. uradu, niti ni v korist ljudstvu. Kravos.

Rešena je — narodna čast! Znano je dejstvo, da so Angleži na Italijanskem pokupili na tisoče mežgov, katere rabijo za prenašanje in prevažanje vojnega materiala v južni Afriki. V bitki pri Ladysmithu so pa prav mežgi igrali važno ulogo. Brzojav nam je namreč naznanjal, da so nedisciplinirane živali ob velikem ropotu začele bežati na vse strani ter so potegnile nekaj topov v območje Boereev.

Italijane je ta dogodek strašansko neprijetno zadel. Bali so se, da bi se svet, doznavši o bežeh mulah, utegnil spomniti italijanskih junakov, ki so igrali v Abesiniji podobno ulogo. Italijansko novinstvo se je postavilo na zadnje noge, da obrani narodno čast. Zadnji »Piccolo« (večernje izdanje) javlja na odličnem mestu, na prvi strani, v dopisu iz Rima, da ni eden mežgov - begunov ni bil italijanskega pokoljenja! Italijanski mežgi da pridejo še-le okoli 15. t. m. v Portal-Natal. Zpomnite si torej, da ni bila italijanska kri ona, ki se je pretakala po žilah be-

žehih — mežgov! S tem, mislimo, je rešena narodna čast junškega naroda italijanskega.

Nesreča. Tomaž Sosič iz Rojana je šel minole sobote po vino v Istro. Vračaje se z vinom v Trst po koperski cesti je v Škofiji hotel stopiti z voza. Ali spodrsnilo mu je, zbok česar je padel naravnost pod kolo voza, ki mu je strlo nogo. Hiteli so po zdravnika, ki je ponesrečenemu podelil prvo pomoč. Potem so poslednjega preveli v tukajnjo bolnišnico.

Ponesrečeno aretiranje. Cesare Montinari, italijanski podanik, izgnan iz vseh avstrijskih dežel, je čutil potrebo, da se je vrnil — morda v kakem važnem poslanstvu — v lepo »regione Giulia«. A v soboto v jutro ga je neki policijski oficijal opazil na obrežju Mandracchio ter ga aretiral. »Gospod« Cesare pa — vsaj »Piccolo« ga ima za gospoda, iz česa sklepamo, s kake vrste gospodom imamo opraviti — pozna naše policijske zavode že iz prejšnjih časov, zbok česar mu torej niso mogli nuditi nobene nove zanimivosti; zato se je ob vhodu na policijo izmuznil iz rok pravice ter zbežal. Do danes ga niso dobili.

Ponesrečen berač. 72-letni Peter Searabelli je padel v soboto večer z stopnic neke hiše ter se nevarno poškodoval. Reveža so spravili po prvi pomoči na rešilni postaji v bolnišnico.

Dražbe premičnin. V torek, dne 7. novembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Paduina št. 7, hišna oprava; v ulici Barriera vecchia št. 7, hišna oprava; v Barkovljah št. 153, okna-razne stvari; v ulici Sette Fontane št. 2, 1 miza s kamnom za razprodajanje in 2 polici.

0 Levčevem „pravopisu“.

V točki 578. pravi . . . poizkusi najprej dognati, če narod . . . no, ta dognati je tudi nekak prav neokreten izraz, jaz vsaj si vsele živino pred sabo mislim, kedar ga čitam, ne samo da ni kaj miloglasen, nego i mej narodom ga čujemo le redko keda rabiti in to nikdar ne v pomenu švabskega: ausführen, ausmachen, durchführen, entscheiden, ergründen, vollenden . . . Za ta poumja imamo mi tako-le izraževanje: izvesti, provesti, izvršiti, izpričati, dokazati, določiti, odločiti, ustanoviti, dovršiti . . . V navzočem slučaju bi bilo boljše rečeno: . . . poizkusi najprej ustanoviti, če narod . . . in vsak slovenski kmet in vsak Slovan te razumi, kaj hočeš povedati, ako pa rabiš dognati, pa ne, noben naš kmet ti ne poreče: pravdo sem dognal, nego pravdo sem izvršil ali dovršil . . . stvar je izpričana, dokazana, ustanovljena, gotova (ne pa dognana), dokaz je izvršen, odločen (ne dognan.)

Naš zaslužni Cigale je imel prav nesrečno misel, ko nam je ta dognati za slična poumja uvel; se ve, dokler se je doma šolal, ni opazoval kako narod govori, potem v službi proč z doma, mnogo let mej tujim življenjem mu ni bilo prilike, da bi narодно govorico slušal, zato je bil mnogokrat v sitni zadregi, ko je na Dunaji državni zakonik slovenil v družbi z Navratilom in mojim stricem Matieem. Ob takih prilikah, dragi moj, je v resnici sitno pravo zadeti, če hoče vestno sloveniti ne lahkoni-selno, in tako uide peresu marsikaj, česar narod nema in ne pozna, — vsiljenih izrazov, in to prav neprilicnih, pa imamo dandanes polno polno. (Pride še.)

Brzojavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 6. (Zbornica poslancev.) Po prečitaju ulog je zbornica prešla na dnevni red in je nadaljevala razpravo o odpravi oziroma reviziji § 14.

Dunaj 6. Tiskovni odsek zbornice poslancev je sklenil, da bo v prihodnji seji zbornice poročal o odpravi časniškega in koledarskega kolka.

Ako ne pride kaj posebnega vmes, zbornica že prihodnji teden vsprejme dotični zakon, ki stopi v veljavo z dnem 1. januarja 1900.

Dunaj 5. Kralj Jurij Grški in sin mu princ Nikolaj sta dospela danes zjutraj na Dunaj.

Vojna v južni Afriki.

Pariz 4. »Eclair« hoče vedeti iz zanesljivega vira, da je transvaalska vlada sklenila zapri-četi brodolovno vojno proti Angliji.

London 5. Listi priobčujejo brzojavko, da je sovražnik brez odpora zasel Colesberg in da obstreljuje Colenso.

Glasom brzojavke iz Ladysmitha so Boerci izdali proklamacijo, s katero severni del Natala nad Tugelom proglašajo za ozemlje svobodne države Oranje.

London 5. Reuterjeva pisarna javlja iz Ladysmitha dne 2. t. m. ob 10. uri predpoludne: Danes ob 6. uri zjutraj je začel boj topničarjev. Sovražnik ni napravil škode v taboru Angležev. Streljanje Angležev ne dovoljuje Boercem, da bi uravnavali svoje topove. Čuti je gromenje topov od Colenso sem.

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 $\frac{1}{2}$ % proti 5 dnevni odpovedi
" 2 $\frac{1}{2}$ % " 12 " "
" 3 $\frac{1}{2}$ % " 4 mesečni "
" 3 $\frac{1}{2}$ % " 8 " "
" 3 $\frac{1}{2}$ % " 1 letni "

Napoleone:

po 2 $\frac{1}{2}$ % proti 20 dnevni odpovedi
" 2 $\frac{1}{2}$ % " 40 " "
" 3 $\frac{1}{2}$ % " 3 mesečni "
" 3 $\frac{1}{2}$ % " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 $\frac{1}{2}$ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Šivalnih strojev tovarniška zaloga Ivana Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 13.

priporoča svoje pri-poznane najboljše

šivalne stroje

za domačo porabo
in obrtniške
potrebe

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in sreč. Ponudbe pod naslovom Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII Deutschegasse 8.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zračunalo.